

ВИНОГРАДСЬКИЙ Віталій Михайлович (24. 10. 1925, м. Лебедин, нині Сум. обл. — 28. 07. 2012, Київ) — письменник. Член НСПУ (1975). Учасник 2-ї світової війни. Бойові нагороди СРСР. Закін. ВПШ у Києві (1958). Працював ред. газети політвідділу МТС на Івано-Франківщині (1950–52), обл. г. «Прикарпатська правда» (1964–75), «Літературна Україна» (1975–80), дир. респ. Будинку письменників (1980– 85). Друкувався від 1947.

Автор нарисів «Серце кличе» і «З любов'ю до людей» (обидва — Ів.-Ф., 1962); повістей про нафтовиків («Глибинні шляхи», Уж., 1966) та будівельників хімкомбінату на Прикарпатті («Міра життя», К., 1984), укр. контррозвідників («Чекай мене на світанку» К., 1973; «І настав світанок» К., 1979); докум. повісті «Катрусіна доля» (Уж., 1967; рос. перекл. — «Дважды рожденная», Уж., 1976); роману «Поєдинок на переправі» (Л., 1987, співавт.; 3-я всесоюз. премія КДБ СРСР, 1987).

Основні твори

І настав світанок. К., 1986; Двічі народжені. К., 2002.

Рекомендована література

1. Трощинський В. Крах // Рад. Україна. 1987, 2 черв.;
2. Римар М. Документально і художньо // СВ. 1987, 4 серп.;
3. Гончаренко Б. У важкому двобої // Веч. Київ. 1987. № 178;
4. Біба П. Віталієві Виноградському – 70 // ЛУ. 1996, 11 січ.

М. І. Карпенко

Бібліографічний опис:

Виноградський Віталій Михайлович / М. І. Карпенко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-34087>. – Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).